

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudkyň JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a Mgr. Ing. Martiny Lacinové v právní věci žalobkyně [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupené JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem v Českých Budějovicích, Žižkova 12, proti žalovanému **Obchodní centrum Vltavín, s.r.o.**, se sídlem Nádražní 159/21, České Budějovice, IČ: 49018965, zastoupeného JUDr. Radkem Kellerem, advokátem v Brně, Jaselská 23, o určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9.9.2008 č.j. 24 C 518/2006-135,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje** v tomto znění:

Určuje se, že výpověď žalované z nájmu bytu č. 4 o jednom pokoji a kuchyni s příslušenstvím ve druhém podlaží budovy č.p. 8, Rudolfovská ul., České Budějovice ze dne 16.10.2006, doručená žalobkyni dne 27.10.2006, **je neplatná.**

Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 10.710,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Stanislava Flašky, advokáta v Českých Budějovicích.

Žalovaná **je p o v i n n a** zaplatit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení částku 7.854,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Stanislava Flašky, advokáta v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně určil, že výpověď žalované z nájmu bytu č. 4 o jednom pokoji a kuchyni s příslušenstvím ve druhém podlaží domu č.p. 8, Rudolfovská ul., České Budějovice ze dne 16.10.2006, doručená žalobkyni dne 30.10.2006, je neplatná. Zjistil, že žalobkyně se stala nájemkyní předmětného bytu na základě smlouvy o nájmu ze dne 18.2.2005, která byla uzavřena se Statutárním městem České Budějovice. Dne 3.5.2005 uzavřela žalobkyně se Správou domů, s.r.o. dohodu o stavebních úpravách bytu provedených na vlastní náklady žalobkyně, které spočívaly v zazdění stávajících dveří do bytu z chodby, v kuchyni vyzdění příčky z tvárnic, vybourání původních vchodových dveří do bytu z chodby do pokoje a osazení nové zárubně včetně vstupních dveří z chodby do bytu, vytvarování vchodu z kuchyně do pokoje sádrokartonem do klenby, rozdělení obytné místnosti na dětský a obývací pokoj nábytkovou stěnou. V dohodě byl zakotven i závazek žalobkyně, že s dohodnutými stavebními úpravami může započít až po vydání stavebního povolení, když veškeré stavební úpravy musí být provedeny odborně, v průběhu stavebních úprav bude dodržovat veškeré bezpečnostní a protipožární předpisy a normy, zachovávat čistotu a po ukončení stavebních úprav požádá stavební úřad o zahájení kolaudačního řízení. Soud zjistil, že stavbu povolil Magistrát města České Budějovice rozhodnutím ze dne 22.6.2005, dne 29.9.2006 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, když provedení stavebních úprav dle kolaudačního rozhodnutí bylo zjištěno při místním šetření konaném dne 1.6.2007. Proti kolaudačnímu rozhodnutí ale podala žalovaná odvolání, jakož i žádost o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení. Krajský úřad – Jihočeský kraj (v odůvodnění nesprávně uvedeno Městský úřad – Jihočeský kraj) rozhodnutím ze dne 29.1.2007 kolaudační rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 29.9.2006 zrušil pro nepřezkoumatelnost kolaudačního rozhodnutí, které nebylo dostatečně odůvodněno. Soud zjistil, že žalovaná vypověděla žalobkyni z nájmu bytu výpovědí ze dne 16.10.2006 s odůvodněním, že žalobkyně provedla stavební úpravy, k jejichž provedení neměla právně účinnou dohodu s tehdejšími vlastníkem domu, Statutárním městem České Budějovice. Dohoda uzavřená se Správou domů, s.r.o. nemohla souhlas majitele domu nahradit, z dohody nevyplývá, že by Správa domů, s.r.o. jednala v zastoupení vlastníka domu a souhlas se stavebními úpravami nedal ani právní nástupce tohoto původního vlastníka. Důvodem výpovědi byla i skutečnost, že byt č. 4, v němž učinila stavební úpravy užívá bez kolaudačního rozhodnutí příslušného stavebního úřadu i přes upozornění žalovaného, jehož písemné upozornění odmítla za účasti svědků dne 27.9.2006 převzít. Ve výpovědi žalovaná žalobkyni poučila o možnosti podat do 60 dnů žalobu na neplatnost výpovědi k soudu a žalobkyni poučila i o tom, že má právo na poskytnutí přístřeší. Soud zjistil, že žalobkyni byla výpověď doručena poštou dne 30.10.2006, dne 27.10.2006 jí ale byla předána jednatelem žalované, což bylo prokázáno výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud prvního stupně shledal, že výpověď žalované má náležitosti dle ust. § 711 odst. 3 obč.

zák. Pokud jde o výpověď z nájmu bytu spočívající v hrubém porušování povinností vyplývajících z nájmu bytu tím, že v pronajatém bytě provedla žalobkyně stavební úpravy, k jejichž provedení neměla právně účinnou dohodu s tehdejším vlastníkem a že žalobkyně učinila stavební úpravy a užívá byt bez kolaudačního rozhodnutí, pak dle soudu byly tyto skutkové okolnosti prokázány, soud ale hodnotí toto porušení právní povinnosti žalobkyně jako nikoliv hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu bytu. Žalobkyně uzavřela dohodu o provedení stavebních úprav se Správou domů, s.r.o., která neměla oprávnění takovou dohodu uzavírat za vlastníka nemovitosti, když vlastníkem nemovitosti bylo Statutární město České Budějovice. V řízení ale bylo prokázáno, že Správa domů, s.r.o. rozhodovala na základě rozhodnutí Rady města a vzhledem k tomu, že žalobkyně nemá právní vzdělání a byla to Správa domů, s.r.o., která dohodou vyhotovovala, nemůže soud z této skutkové okolnosti vyvodit, že by to byla právě žalobkyně, která hrubě porušila povinnosti vyplývajících z nájmu bytu. Pokud jde o užívání bytu žalobkyní v době od stavebního povolení do kolaudačního rozhodnutí, pak dle soudu žalobkyně porušila svým jednáním povinnosti vyplývajících ze správního řízení a ve vztahu ke stavebnímu úřadu, toto porušení nehodnotí soud jako hrubé porušení povinností žalobkyně vyplývajících z nájmu bytu vůči vlastníkovu nemovitosti. Jak bylo shora uvedeno soud zjistil, že poštou byla výpověď doručena dne 30.10.2006, již 27.10.2006 ale byla žalobkyni předána. Žalobkyně sice ve své účastnické výpovědi dne 7.3.2007 uvedla, že jednatel žalované přišel za žalobkyní dne 17.10. s panem [redacted] a paní [redacted] a že jí předali výpověď, také ale uvedla, že výpověď nepodepíše, že má na poště lístek od žalované. Uvedla, že poté výpověď převzala na poště 20.10., možná to mohlo být i 30.10 a dále uvedla, že jednatel žalované byl u žalobkyně v pátek a v pondělí si výpověď na poště převzala. Dle soudu je logické, že nemohla výpověď převzít dne 17.10., jak původně tvrdila, neboť dne 17.10. nemohla vědět, že má obsílku na poště. Je tedy evidentní, že se ve své původní výpovědi přerokla, to že žalobkyni byla předána výpověď dne 27.10.2006 bylo potvrzeno i svědky [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Svědkyně [redacted], která byla přítomna spolu s jednatelem žalované předání výpovědi uváděla, že žalobkyně odmítla podepsat převzetí, a proto téhož dne jí výpověď byla posílána poštou, když z podacího lístku bylo zjištěno, že se tak stalo dne 17.10.2006. Pokud jde o výpověď této svědkyně, tak soud ji považoval za nevěrohodnou, neboť s odstupem času si tato svědkyně jako správce nemovitosti nemusela všechny okolnosti přesně pamatovat. Byla-li tedy žaloba podána dne 19.12.2006 stalo se tak ve lhůtě stanovené v ust. § 711 odst. 5 obč. zákoníku. Pokud žalovaná navrhovala výslech svědkyně [redacted] pak tento důkazní návrh byl zamítnut pro nadbytečnost. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. na základě kterého uložil soud žalované povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 10.710,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Proti tomuto rozsudku se odvolala žalovaná s tím, že nesouhlasí s hodnocením soudu prvního stupně ohledně povahy porušení povinností žalobkyně jako nájemkyně, když soud na jedné straně uzavřel, že neexistovala právně účinná dohoda s vlastníkem nemovitosti ohledně provádění úprav domu, na druhé straně však tuto skutečnost hodnotil tak, že se nejedná o hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu bytu. Nepřihlédl ke skutečnosti, že žalobkyně provedla stavební úpravy i přesto, že jí nový vlastník, [redacted], upozornil na skutečnost, že dohoda je neplatná. Nepokusila se ani požádat nového majitele o souhlas, byť dodatečně se stavebními úpravami. Žalovaný považuje jednání žalobkyně i Správy domů,

s.r.o. za odporující dobrým mravům, protože nabyvatele nemovitosti neupozornili na uzavřenou dohodou ani na skutečnost, že ve věci probíhá stavební řízení týkající se přestavby bytu. Při uzavírání dohody o stavebních úpravách se Správa domů, s.r.o. označovala jako pronajímatel, když oběma účastníkům dohody muselo být, a také bylo, známo, že pronajímatelem je město České Budějovice. Soud v odůvodnění nesprávně uvádí, že Správa domů, s.r.o. neměla oprávnění uzavírat dohodu za vlastníka nemovitosti. Takovéto oprávnění podle všeho Správa domů, s.r.o. měla, ale neměla oprávnění dohodu uzavírat vlastním jménem, což připustil ve svědecké výpovědi i svědek [REDACTED], který uvedl, že za tehdejšího vlastníka nemovitosti vykonával jeho jménem veškeré úkony ve vztahu k nájemníkům správce nemovitostí, Správa domů, s.r.o. Město České Budějovice žádné takovéto právní úkony vůči nájemníkům nečinilo, a lze uzavřít, že jediným prokazatelným právním úkonem, který byl učiněn za účelem poskytnutí souhlasu se stavebními úpravami byla absolutně neplatná dohoda ze dne 3.5.2005, která navíc ani tak nebyla ze strany žalobkyně dodržena. Jednání žalobkyně není způsobilé k právní ochraně s poukazem na to, že žalobkyně nemá právní vzdělání, nikdo jiný než žalobkyně nemohl povinnosti nájemce v tomto případě porušit. Pokud soud naznačuje, že šlo především o problém na straně třetí osoby, tedy Správy domů, s.r.o. či města České Budějovice, je na žalobkyni, aby vůči těmto subjektům případně uplatňovala nepříznivé důsledky, které eventuálně vyplývají z jejich nesprávného postupu. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že užívání bytu bez kolaudačního rozhodnutí je porušením povinnosti žalobkyně ve vztahu ke stavebnímu úřadu, souběžně jde nepochybně i o hrubé porušení povinností ve vztahu k žalovanému jako pronajímateli, neboť ten má právní zájem na tom, aby byt byl užíván v souladu s právním řádem a nevykazoval právní či faktické vady, které by řádnému užívání bránily a v konečném důsledku mohly způsobit škody či jiné nepříznivé důsledky i samotnému pronajímateli, když nelze přehlédnout, že v rámci stavebních úprav došlo mimo jiné i k úpravám vodoinstalace, ale také k zásahu do plynoinstalace, která vůbec nebyla uvedena v dohodě se Správou domů, s.r.o. Části bytu, které byly dotčeny stavebními úpravami lze užívat pouze na základě pravomocného kolaudačního rozhodnutí, ve kterém musí být vypořádány i veškeré případné věcné a právní námitky žalovaného. Žalobkyně však užívá byt jako celek a dle žalovaného tedy byly splněny formální i věcné důvody k dání výpovědi. Výpovědní důvody tak, jak byly uplatněny, existovaly. Nesouhlasí ani se zjištěním soudu prvního stupně, že výpověď byla žalobkyni doručena dne 27.10.2006. Poukazuje na účelovost tvrzení žalobkyně ohledně doručení výpovědi dne 27.10.2006, když při své účastnické výpovědi uvedla žalobkyně, že výpověď převzala dne 17.10.2006, poukazuje na rozpory ve výpovědích svědků, na základě kterých učinil soud zjištění o doručení výpovědi dne 27.10.2006, poukazuje na účelové doplňování nebo vytvoření některých písemností i na to, že večer před soudním jednáním se tři svědci setkali. Odůvodnění rozsudku je nepřesvědčivé, neúplné, nepřesné a neobsahuje dostatek důvodů. Nelze přehlédnout, že žalobkyně, přestože začala tvrdit, že výpověď z nájmu bytu převzala osobně dne 27.10.2006, nezměnila v tomto smyslu svůj žalobní návrh. Pochybnosti vzbuzuje dále postup soudu, který po skončení dokazování dne 11.9.2007 odročil jednání na 13.9.2007 za účelem publikace rozsudku, dne 13.9.2007 však v dokazování ohledně data doručení výpovědi pokračoval, přestože mohl vycházet ze shodných tvrzení účastníků řízení. Soud nepostupoval dle ust. § 119a ve vazbě na ust. § 120 o.s.ř., mnohokrát byla prováděna protokolace v neprospěch žalovaného, který se musel domáhat její opravy.

Žalobkyně poukazovala na skutečnost, že Správa domů, s.r.o., jak vypověděl [REDAKCE], [REDAKCE] této firmy, je zmocněna Statutárním městem České Budějovice k uzavírání dohod, od roku 2002 provádí i bytovou politiku na základě pokynů vlastníka, tj. Statutárního města České Budějovice. Dne 9.2.2005 Rada Města České Budějovice usnesením č.j. 138/2005 odsouhlasila jak pronájem žalobkyni, tak i provedení oprav bytu na její náklady. Statutární město České Budějovice prostřednictvím svých orgánů dalo souhlas k provádění oprav v bytě žalobkyně v souladu s ust. § 667 obč. zák. Pokud byly provedeny stavebníkem změny oproti stavebnímu povolení v průběhu provádění stavby, tj. do 3.8.2005, byly v tomto termínu Správou domů, s.r.o. resp. městem České Budějovice odsouhlaseny. Dohoda uzavřená Správou domů, s.r.o. pouze stvrzovala to, co bylo již vlastníkem rozhodnuto. Statutární město České Budějovice přímo k nájemcům bytů žádné právní úkony nečiní, jak potvrdil svědek [REDAKCE]. Pokud jde o užívání bytu bez kolaudačního rozhodnutí, žalovaná podala dne 26.2.2008 u Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobní návrh na Magistrát města České Budějovice a Krajský úřad Jihočeský kraj pro nečinnost správních orgánů, když přípisem ze dne 22.4.2008 byla navržena změna žalobního návrhu a to tak, že žalovaní jsou povinni rozhodnout ve lhůtě stanovené zákonem o přestupku spočívajícím v tom, že [REDAKCE] užívá části předmětného bytu bez kolaudačního rozhodnutí. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 10 Ca 38/2008-62 ze dne 25.6.2008 krajský soud žalobu odmítl a tyto skutečnosti potvrzují, že důvod uvedený ve výpovědi nebyl naplněn. Předání výpovědi žalobkyni dne 27.10.2006 potvrdila svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] a také nejbližší přátelé žalobkyně, kteří jsou žalovanou zpochybňováni, stejně ale může být zpochybňována i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Nestrannými osobami jsou svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]. Rozhodnutí soudu dne 13.9.2007 o dalším dokazování bylo v souladu s o.s.ř. a žalobkyně je toho názoru, že rozsudek soudu prvního stupně je správný.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalované má náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod dle ust. § 205 odst. 2 písm. c/, e/ a g/ o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně dle ust. § 212 o.s.ř., shora uvedené odvolací důvody neshledal a neshledal ani existenci jiného odvolacího důvodu.

Odvolací soud považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný jak po stránce skutkové, tak po stránce právní. Za správné tedy považuje i jeho zjištění o tom, že výpověď byla žalobkyni doručena dne 27.10.2006, neboť takové zjištění bylo možno z výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a nepřímo i z výpovědi [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] učinit. Soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku vypořádal i s výpovědí svědkyně [REDAKCE], která byla přítomna doručení výpovědi žalobkyně jednatelům společnosti, když její výpověď o tom, že k osobnímu doručení došlo v den, kdy byla výpověď posílána poštou, dle podacího lístku dne 17.10.2006, považoval soud s ohledem na odstup času za nevěrohodnou, neboť jako správce nemovitosti si tato svědkyně nemusela všechny okolnosti pamatovat. Je naprosto logické, že ve výpovědích svědků potvrzujících tvrzení žalobkyně o doručení výpovědi dne 27.10.2006 se objevily určité nepřesnosti

s přihlédnutím k době, která od doručení výpovědi uplynula. Věrohodnost svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] není oslabena ani zjištěním, že před soudním jednáním se sešli v bytě žalobkyně a pak u soudu uváděli jako den doručení výpovědi výročí úrazu žalobkyně, neboť u osob, které jsou v dlouholetém přátelském vztahu je pravděpodobné, že si určité významné skutečnosti o sobě sdělují, že si je pamatují, že o svých problémech opakovaně hovoří, a to zvláště za situace, kdy v daném případě řeší žalobkyně otázku svého bydlení pod dobu několika let. Nelze dovozovat, že den před jednáním se v bytě žalobkyně sešli za účelem „přípravy výpovědi svědků“, jak uvádí žalovaný, když i předtím se pravidelně setkávali. Ani nevěrohodnost svědkyně [REDAKCE] nelze dovozovat pouze z toho, že žalobkyni v otázce jejího bydlení radila. Soud prvního stupně nepochybil, když jednání dne 11.9.2007 odročil na 13.9.2007 za účelem vyhlášení rozsudku a následně na tomto jednání rozsudek nevyhlásil a jednání odročil za účelem doplnění dokazování, neboť usnesením o odročení jednání za účelem vyhlášení rozsudku není soud vázán. Uzná-li to za potřebné, například ke zjištění skutkového stavu, může nařídit další jednání. Odvolací soud je toho názoru, že nařízení dalšího jednání bylo v daném případě namístě, neboť v té době nebylo možno učinit spolehlivý závěr o doručení výpovědi. V žalobě žalobkyně uvedla, že výpověď obdržela dne 30.10.2006. Při jednání dne 7.3.2007 k dotazu žalovaného uvedla, že výpověď jí byla předána osobně dne 17.10.2006, když na poště si výpověď vyzvedla v pondělí 20.10., 17.10. byl pátek. Z těchto rozporných tvrzení žalobkyně nemohl soud závěr o doručení výpovědi učinit, neboť žalobkyně hovořila o doručení výpovědi 17.10., zároveň ale tvrdila, že se jednalo o pátek, když k vyzvednutí mělo dojít v pondělí 20.10., možná i 30.10. Datum 17.10.2006 ale připadl na úterý a zjištěno bylo, že k doručení výpovědi poštou došlo dne 30.10.2006, v pondělí. Správný byl tedy postup soudu, když ke zjištění skutkového stavu věci nařídil další jednání a účastníky vyzval, aby ke svým tvrzením ohledně data doručení výpovědi jednatelem společnosti navrhli důkazy. Zjištění soudu o tom, že výpověď byla žalobkyni doručena dne 27.10.2006 je správné, neboť tento den se výpověď fakticky dostala do dispozice žalobkyně. Žaloba byla u soudu podána dne 19.12.2006 a byla tedy podána v 60denní lhůtě od doručení výpovědi uvedené v ust. § 711 odst. 5 obč. zák. Žalovaný jako důvod výpovědi uvedl důvod uvedený v ust. § 711 odst. 2 písm. b/ obč. zák., tedy hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu bytu, které mělo spočívat v provedení stavebních úprav bez souhlasu vlastníka a v užívání bytu, ve kterém učinila stavební úpravy bez kolaudačního rozhodnutí. Povinnosti nájemce mimo placení nájemného jsou uvedeny v ust. § 687 odst. 2 a § 689 a § 694 obč. zák. Provádění stavebních úprav a jiných podstatných změn nájemcem v bytě bez souhlasu pronajímatele by nepochybně bylo závažným porušením povinností vyplývajících z nájmu bytu. V dané věci však žalobkyně žádala o souhlas Správu domů, s.r.o., která vykonávala správu a údržbu bytového fondu tehdejšího vlastníka, ve kterém se nacházel předmětný byt, Statutárního města České Budějovice. Tento souhlas byl udělen, k pochybení ale došlo při uzavírání dohody o stavebních úpravách, kdy správce bytového fondu vlastníka tuto dohodu uzavřel vlastním jménem, k čemuž ale nebyl oprávněn. Mezi účastníky, jak vyplývá z odvolání i z vyjádření odvolání, je nesporné, že Správa domů, s.r.o. měla oprávnění uzavírat dohodu za vlastníka nemovitosti, když jeho jménem vykonávala jako správce nemovitosti veškeré úkony ve vztahu k nájemníkům. Za situace, kdy tento souhlas nevyžaduje písemnou formu a Správa domů, s.r.o. vykonávající správu a údržbu bytového fondu vlastníka domu byla oprávněna tento souhlas udělit, je nutno uzavřít, že souhlas ke stavením úpravám

byl dán, vůle vlastníka byla prostřednictvím správce nemovitosti vyjádřena a jeho souhlas lze dovodit i z průběhu stavebního řízení, ve kterém byl vlastník nemovitosti účastníkem řízení a svůj nesouhlas se stavebními úpravami neprezentoval. Pokud jde o užívání nezakladovaných stavebních úprav v předmětném bytě žalobkyně, sdílí odvolací soud závěr soudu prvního stupně o tom, že porušení těchto povinností by mohlo být postiženo ve správním řízení, neboť jde o porušení povinností ve vztahu ke stavebnímu úřadu. Není hrubým porušením povinností žalobkyně vyplývajících z nájmu bytu vůči vlastníku nemovitosti. Stavební úřad má prostředky k nápravě protiprávního jednání spočívajícího ve spáchání přestupku a je nepřipustné, aby za porušení téže povinnosti mohla být žalobkyně postihována dvakrát, jednak v řízení o přestupku a jednak by bylo i důvodem výpovědi dle ust. § 711 odst. 2 písm. b/ obč. zák., tedy hrubé porušení povinností vyplývajících z nájmu bytu. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný a proto byl dle ust. § 219 o.s.ř. potvrzen s tím, že v souladu se zjištěním soudu bylo upřesněno datum doručení výpovědi ve výroku rozsudku, tedy 27.10.2006, neboť tento den se výpověď dostala do dispozice žalobkyně. Soud neshledal, že by v řízení byla porušena zásada rovnosti účastníků, jak bylo shora uvedeno, usnesením o odročení jednání za účelem vyhlášení rozsudku soud nebyl vázán a jestliže nařídil další jednání ke zjištění skutkového stavu věci, v rozporu s ustanoveními o.s.ř. nepostupoval a nerovnost účastníků nelze spatřovat ani v opětovné žádosti žalovaného o opravu protokolace. Odvolací soud zamítl pro nadbytečnost žalovaným navrhovaný důkaz, znalecký posudek ohledně zjištění osobnosti žalobkyně vypracovaný v řízení ve věci péče o nezletilého syna žalobkyně, neboť skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně považuje za dostatečná, vyplývající z provedených důkazů, zejména svědeckých výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE], kterými bylo tvrzení žalobkyně ohledně data doručení výpovědi prokázáno.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., na základě kterého uložil odvolací soud žalovanému, v odvolacím řízení neúspěšnému, povinnost zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení spočívající v nákladech za její právní zastoupení. Odměna advokáta byla stanovena dle vyhl. č. 484/2000 Sb. částkou 6.000,- Kč (§ 7 písm. d/), k odměně náleží dva režijní paušály po 300,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. a 19 % DPH ve výši 1.254,- Kč. Náklady odvolacího řízení tak činí 7.854,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu v ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích dospěje odvolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 13. února 2009

JUDr. Iveta J i ř í k o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Malá